

Noty o Autorach

Dr Jeong In Choi – ukończyła polonistykę na Hankuk University of Foreign Studies w Seulu. Tytuł magistra lingwistyki uzyskała na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, a stopień doktora w dziedzinie językoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim. Od 2006 roku wykłada język i kulturę koreańską na polskich uczelniach. Od 2009 roku związana jest z Zakładem Koreanistyki na Wydziale Kultur Azji i Afryki Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka monografii naukowej *Koreańska etykieta językowa* (WUW 2020), a także publikacji popularnonaukowych: *Koreański nie gryzie! Dla znających podstawy* (Wydawnictwo Edgard 2016), *Koreański w obrazkach* (Wydawnictwo Edgard 2018), *Planer językowy. Czas na koreański* (Wydawnictwo Edgard 2022) oraz *Koreański A1–A2. Krótkie historie dla początkujących* (Wydawnictwo Edgard 2024). Jest tłumaczką literatury koreańskiej, w tym: *Wegetarianki* (Kwiaty Orientu 2014; współtłumaczka: Justyna Najbar-Miller), *Struktury świadomości Koreańczyków* (Kwiaty Orientu 2017; to i kolejne dzieła – współtłumacz: Filip Danecki), *Prawa linii* (Kwiaty Orientu 2022) oraz *Galerii snów DallerGuta* (Mova 2023). W swoim dorobku ma również tłumaczenie z języka polskiego na koreański *Niezwykłego Stanisława Lema* (Minumsa 2022; współtłumacz: Filip Danecki). Jej głównym obszarem badań naukowych są koreańskie frazeologizmy.

Dr hab. Renata Czekalska – profesor nadzwyczajny w Instytucie Bliskiego i Dalekiego Wschodu Uniwersytetu Jagiellońskiego, orientalistka, kulturoznawca, literaturoznawca. Jej zainteresowania naukowe

obejmują dziedzictwo kulturowe Azji, kontakty kulturowe między Azją i Europą oraz między cywilizacjami azjatyckimi, a także teorię i pragmatykę przekładu literackiego z języków orientalnych. Autorka licznych artykułów oraz kilkunastu książek (w języku polskim, angielskim i hindi), w tym pięciu monografii. Najnowsza, *Indian Traces in Korean Culture: The Legend and Beyond* (Routledge 2025), podejmuje temat trwającego od stuleci dialogu międzykulturowego między Indiami a Koreą, ukazując wymianę kulturową jako siłę zdolną przekraczać granice zarówno przestrzeni, jak i czasu.

Dr Anna Diniejko-Wąs – absolwentka koreanistyki i Instytutu Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego, stypendystka Korea Foundation, Academy of Korean Studies, Sejong Institute. Od 2017 roku związana z koreanistyką warszawską, gdzie prowadzi między innymi wykłady z zagadnień społeczno-kulturowych Korei. Jej zainteresowania naukowe obejmują kulturę Korei, etnografię i folklor, a także wczesny feminizm koreański. Jej najważniejsze publikacje to *Kim Myōng-sun jako prekursora koreańskiej prozy feministycznej* (w: *Koreańskie światy kobiet – między dziedzictwem konfucjanizmu a wyzwaniem współczesności*, red. Romuald Huszcza, Justyna Najbar-Miller, Anna Wojakowska-Kurowska, WUW 2019) oraz *Podróż jako metafora: poszukiwanie drogi do wolności osobistej i samorealizacji w twórczości Na Hye-sōk* (w: *Peregrynacje, migracje i wędrowanie: motyw podróży w kulturze koreańskiej*, red. Ewa Rynarzewska, WUW 2023).

Dr Joanna M. Guzik – absolwentka studiów blisko- i dalekowschodnich Uniwersytetu Jagiellońskiego, uczestniczka rocznej wymiany stypendialnej w Kansai Gaidai University, absolwentka interdyscyplinarnych studiów doktoranckich, adiunkt w Zakładzie Korei Instytutu Bliskiego i Dalekiego Wschodu Uniwersytetu Jagiellońskiego, profesor wizytujący w Kobe University w 2017 i 2018 roku; odbyła staż badawczy w Keimyung University w 2025 roku. Opublikowała monografię *Stosunek Japonii do kwestii żydowskiej w latach 1932–1945* (WUJ 2013), artykuły i rozdziały poświęcone współczesnym problemom Korei Południowej i Japonii z perspektywy kulturowo-

-społecznej i historycznej. Specjalizuje się w przemianach demograficznych w obu krajach w ujęciu teorii przejść i w relacjach japońsko-koreańskich.

Prof. dr hab. Romuald Huszcza – językoznawca, absolwent polonistyki (1973) oraz japonistyki Uniwersytetu Warszawskiego (1975), gdzie – w ramach indywidualnego toku studiów – uczęszczał dodatkowo na zajęcia o profilu koreanistycznym. Od 1983 roku współpracował dydaktycznie z nowo powstałą sekcją koreanistyki w ramach Zakładu Japonistyki i Koreanistyki UW, prowadząc zajęcia koreanistyczne o profilu językoznawczym. Wielokrotny stypendysta Korea Foundation na Uniwersytecie Yonsei w Seulu, wcześniej (w roku 1989) stypendysta International Cultural Society of Korea. Wieloletni kierownik Katedry Językoznawstwa Ogólnego, Wschodnioazjatyckiego Porównawczego i Bałtystyki UW oraz Zakładu Japonistyki i Sinologii UJ. Współautor podręczników do nauki języka koreańskiego oraz autor książek i artykułów z językoznawstwa wschodnioazjatyckiego, japonistycznego i koreanistycznego. Współredaktor dwóch tomów zbiorowych w serii *Coreana Varsoviensia* (WUW). W latach 2003–2018 członek Komitetu Nauk Orientalistycznych PAN, a w kadencji 2015–2019 i 2020–2023 członek Komitetu Językoznawstwa PAN. Promotor m.in. trzech doktoratów koreanistycznych, powstałych i obronionych na UW.

Dr Gwangseok Kim – językoznawca, absolwent studiów licencjackich na Wydziale Prawa Uniwersytetu Chonnam w Kwangju (Korea Południowa) oraz – równolegle – studiów licencjackich w zakresie japonistyki na Wydziale Humanistycznym tamże. Studia magisterskie z dziedziny japonistyki ukończył na Uniwersytecie Jagiellońskim w 2014 roku. W tym samym roku rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Filologicznym UJ, a stopień doktora uzyskał w roku 2024 na podstawie rozprawy pt. *Gatunek komentarza redakcyjnego (shasetsu/sasöl) w prasie japońskiej oraz koreańskiej. Wschodnioazjatycka pragmatyka komunikacji w narracji publicystycznej*. Obecnie pracuje jako asystent w Zakładzie Japonistyki i Sinologii Instytutu Orientalistyki UJ, gdzie jest wykładowcą języka koreańskiego.

Autor kilku artykułów naukowych z dziedziny językoznawstwa koreanistycznego i językowych kontaktów koreańsko-polskich.

Dr Kamila Koziół – w latach 2005–2019 studiowała i doktoryzowała się na Wydziale Orientalistycznym (obecnie: Wydział Kultur Azji i Afryki) Uniwersytetu Warszawskiego. Od 2017 roku związana zawodowo z Zakładem Koreanistyki UW. W 2019 roku obroniła doktorat pt. *Rola koreańskiego alfabetu rodzimego w tłumaczeniach tekstów Samgang haengsil-to (Ilustrowany przewodnik po trzech zasadach)*. Specjalizuje się w publikacjach i tekstach propedeutycznych okresu Chosŏn, zajmuje się również zagadnieniami związanymi z antropologią codzienności, ze szczególnym uwzględnieniem tzw. *food studies*. Jest autorką artykułów naukowych odzwierciedlających te zainteresowania, m.in. *Księgi moralności konfucjańskiej gatunkiem literackim w Korei* (w: *Granice i pogranicza w perspektywie orientalistycznej. Szkice o literaturze i kulturze*, red. Adam Bednarczyk, Magdalena Kubarek, Maciej Szatkowski, Libron 2017), *Traktat Naehun jako kanon nauk moralnych dla kobiet i jego znaczenie w XV-wiecznej Korei* (w: *Koreańskie światy kobiet – między dziedzictwem konfucjanizmu a wyzwaniami współczesności*, red. Romuald Huszcza, Justyna Najbar-Miller, Anna Wojakowska-Kurowska, WUW 2019), *Zapiski damy Chang Kye-hyang jako źródło poznawcze z dziedziny antropologii kulinarnej siedemnastowiecznej Korei* (w: *Kultura koreańska od kuchni – rytuały, etykieta i estetyka*, red. Romuald Huszcza, Anna Wojakowska-Kurowska, WUW 2021).

Dr Jakub Krzosek – absolwent koreanistyki Uniwersytetu Warszawskiego i językoznawstwa Academy of Korean Studies in Sŏngnam (Korea Południowa). Od 2021 roku związany z Katedrą Studiów Azjatyckich Uniwersytetu SWPS w Warszawie, gdzie prowadzi zajęcia poświęcone językowi koreańskiemu i kulturze Korei. Jako dwukrotny stypendysta Academy of Korean Studies i zdobywca grantu Miniatura 8 Narodowego Centrum Nauki prowadził badania w obszarach takich jak wykładniki ewidencjalności w języku koreańskim, refleksywność językowa w koreańskich tekstach językoznawczych, rola konceptualizacji językowych w komunikacji nauki. Jego

zainteresowania badawcze obejmują przede wszystkim językoznawstwo kognitywne, koreańskie teksty popularnonaukowe z zakresu zoologii, a także zagadnienia z obszaru komunikacji nauki.

Dr Mateusz Łabuz – naukowiec w niemieckim Institut für Friedensforschung und Sicherheitspolitik an der Universität Hamburg (IFSH). Na co dzień pracuje nad projektem International Cybersecurity. Jest wykładowcą akademickim na Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej i Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie, gdzie wykłada m.in. cyberbezpieczeństwo, sztuczną inteligencję oraz *fact-checking*. Jest *non-resident fellow* w Fundacji Obserwatorium Demokracji Cyfrowej oraz think tanku Future Shift Labs. Zanim dołączył do IFSH, ukończył Akademię Dyplomatyczną i jako zawodowy dyplomata w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej pracował m.in. w Ambasadzie RP w Berlinie. Uzyskał stopień doktora na Technische Universität w Chemnitz, gdzie zajmował się badaniami nad deepfake'ami. Jego zainteresowania badawcze obejmują media syntetyczne, wpływ sztucznej inteligencji na cyberbezpieczeństwo, zagrożenia hybrydowe i działania kognitywne, a także nowe trendy w obszarze dezinformacji. Jest autorem licznych publikacji dotyczących regulowania mediów syntetycznych oraz penalizowania niekonsensualnych syntetycznych treści o charakterze intymnym.

Dr Justyna Najbar-Miller – absolwentka koreanistyki Uniwersytetu Warszawskiego, doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. Dzięki wsparciu Korea Foundation i Ministerstwa Edukacji Republiki Korei doskonaliła znajomość języka koreańskiego na Uniwersytecie Yonsei i studiowała na Uniwersytecie Kyung Hee w Seulu. Od 2011 roku pracuje na stanowisku adiunkta na Wydziale Kultur Azji i Afryki Uniwersytetu Warszawskiego. Jest autorką książki *Dzień z życia pisarza Kubo – studium tożsamości koreańskiego intelektualisty* (WUW 2013) oraz artykułów na temat literatury koreańskiej. Do jej zainteresowań należą religie Korei, literatura koreańska i przekład literacki. Przełożyła z języka koreańskiego na język polski dzieła autorów takich jak Pak T'ae-wŏn, Kim Ae-ran, Ha Chang-soo i Han Kang.

Dr hab. Jarosław A. Pietrow – językoznawca, japonista, zajmujący się także językiem koreańskim. Absolwent orientalistyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza (2001), uzyskał doktorat na Uniwersytecie Warszawskim (2007), gdzie następnie habilitował się w roku 2014 na podstawie monografii pt. *Japońskie czasowniki mówienia. Językowy obraz aktywności komunikacyjnej w świecie rytuałów i zależności*. Obecnie profesor uczelni w Instytucie Lingwistyki Stosowanej UW. W trakcie studiów ukończył roczny staż językowy na Uniwersytecie Wonkwang (Korea Południowa). Promotor trzech doktoratów, w tym jednego koreanistyczno-japonistycznego (obronionego na Uniwersytecie Jagiellońskim). W roku 2008 powołany do składu Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, gdzie zajmuje się szczególnie nazewnictwem koreańskim oraz wschodnioazjatyckim. Autor wielu opracowań eksperckich nt. toponimii koreańskiej oraz książek i artykułów naukowych z dziedziny językoznawstwa ogólnego, japonistycznego oraz koreanistycznego. Interesuje się także historią pisma oraz dziejami buddyźmu w Korei.

Dr Anna Piwowarska – adiunkt w Instytucie Koreanistyki na Wydziale Kultur Azji i Afryki Uniwersytetu Warszawskiego. W 2024 roku obroniła doktorat pt. *Konfucjański ideał człowieka w narracji Hanjungnok (Pamiętnik spisany w smutku) autorstwa damy Hong Hye-gyöng (1735–1815)*. Wcześniej tematykę tradycyjnego piśmiennictwa koreańskiego poruszyła w artykułach: *Kobieta w męskim świecie. O przekraczaniu granic w autobiograficznym Hanjungnok autorstwa damy Hong Hye-gyöng* (w: *Granice i pogranicza w perspektywie orientalistycznej*, red. Adam Bednarczyk, Magdalena Kubarek, Maciej Szatkowski, Libron 2017), „*Pamiętnik spisany w smutku*” – kategoria han w autobiograficznej narracji damy Hong Hye-gyöng (w: *Koreańskie światy kobiet – między dziedzictwem konfucjanizmu a wyzwaniem współczesności*, red. Romuald Huszcza, Justyna Najbar-Miller, Anna Wojakowska-Kurowska, WUW 2019) oraz *Wino w poezji shijo – przykład postawy epikurejskiej i eskapizmu w tradycyjnej literaturze koreańskiej* (w: *Kultura koreańska od kuchni – rytuały, etykieta i estetyka*, red. Romuald Huszcza, Anna Wojakowska-Kurowska,

WUW 2021). Obecnie jej zainteresowania badawcze obejmują koreańskie malarstwo tradycyjne i współczesne oraz historię filmu koreańskiego, co znalazło odzwierciedlenie w artykule *Ideological Function of Korean Painting in the Early Decades of the 20th Century* („Politeja” 2022, nr 1/95).

Dr hab. Ewa Rynarzewska, prof. ucz. – orientalistka, literaturoznawca, absolwentka koreanistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Wielokrotna stypendystka fundacji koreańskich (Korea Foundation, Foundation of Korean Art and Literature, Ministerstwa Edukacji Republiki Korei). Od 2001 roku związana z Zakładem Koreanistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalizuje się w klasycznej i współczesnej literaturze koreańskiej oraz w tradycyjnym i współczesnym teatrze koreańskim. Autorka wielu prac naukowych, m.in. *Teatr uwikłany – koreańska sztuka teatralna i dramatyczna w latach 1900–1950* (WUW 2013), *Narodziny współczesnej dramaturgii koreańskiej* („Przegląd Orientalistyczny” 2013, nr 3–4), *Kim U-jin – prekursor ekspresjonizmu koreańskiego* („Przegląd Orientalistyczny” 2008, nr 3–4), *Motyw podróży w koreańskich poematach kasa: kontemplacja, dyplomacja, wygnanie* (w: *Peregrynacje, migracje i wędrowanie: motyw podróży w kulturze koreańskiej*, red. Ewa Rynarzewska, WUW 2023). Tłumaczka literatury koreańskiej (Yi Sang, *Kości dziecka*, PIW 2019; Shin Kyung-sook, *Dworska tancerka*, Kwiaty Orientu 2020; Yi Hyo-sök, *Gdy dojrzeła gryka*, PIW 2024; Choi Jin-young, *Gdzie zachodzi słońce*, Kwiaty Orientu 2025). Prywatnie miłośniczka tradycyjnego tańca koreańskiego i kotów.

Prof. dr hab. Grażyna Strnad – profesor nadzwyczajny na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w Zakładzie Pozaeuropejskich Studiów Politycznych. Wiceprzewodnicząca Polskiego Towarzystwa Studiów Koreanistycznych. Stypendystka programu rządowego Republiki Korei. Członkini Zarządu Komitetu Naukowego RC18 – Asian and Pacific Studies oraz Komitetu Naukowego RC42 – Security, Integration and Unification w Międzynarodowym Towarzystwie Nauk Politycznych (IPSA) oraz Zarządu Polskiego Towarzystwa Studiów

Koreanistycznych. Współzałożycielka Towarzystwa Azji i Pacyfiku w Polsce. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół zagadnień związanych z systemem politycznym Republiki Korei, stosunkami międzykoreańskimi, polityką Korei Południowej wobec Korei Północnej oraz stosunkami politycznymi w regionie Azji i Pacyfiku. Jest autorką licznych publikacji naukowych, głównie poświęconych problematyce politycznej na Półwyspie Koreańskim.

Dr Emilia Wojtasik-Dziekan – adiunkt w Instytucie Orientalistyki Wydziału Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Doktoryzowała się w 2018 roku na Wydziale Neofilologii UAM na podstawie pracy poświęconej przekładowi specjalistycznemu prawnemu i prawniczemu w parze językowej koreański–polski. Absolwentka filologii koreańskiej (2008) na UAM oraz filologii o specjalności etnolingwistyka z wiodącymi językami koreańskim i angielskim na UAM (2005), stypendystka The Korea Foundation. Jest doświadczonym dydaktykiem (na filologii koreańskiej na UAM w Poznaniu naucza m.in. języka koreańskiego, translatoologii polsko-koreańskiej, kultury Korei) i badaczem (obecnie w kręgu jej zainteresowań znajdują się języki specjalistyczne w parze koreański–polski oraz ich przekład, komparatystyka prawnojęzykowa i kulturowo-językowa).